

การทดสอบผลักดันเมืองจากน้ำเสียฟอกหนังโดยการบำบัดด้วยด่าง

นางสาว夷าวนุช สุจิตรรัม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต
ภาควิชาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2536

ISBN 974-582-952-8

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

019377

๑๗๖๐๙๐

PRECIPITATION OF CHROMIUM FROM TANNING WASTEWATER
BY ALKALI TREATMENT

Miss Yaowanud Sucharittham

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Engineering
Department of Environmental Engineering
Graduate School

Chulalongkorn University

1993

ISBN 974-582-952-8

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การทดสอบgonorrhea โครเมียมจากน้ำเสียฟอกหนังโดยการนำบัดด้วยค่าง

โดย

นางสาว เยาวนุช สุริธรรม

ภาควิชา

วิศวกรรมลิ่งแฉลล้อม

อาจารย์ที่ปรึกษา

ศาสตราจารย์ ดร. ชงชัย พรมสวัสดิ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมติให้นบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร. ถาวร วัชรากัญ)

คณะกรรมการสอบบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ สุรี ขาวเชื้อรา)

..... อ. อาจารย์ที่ปรึกษา
(ศาสตราจารย์ ดร. ชงชัย พรมสวัสดิ์)

..... ดร. ช่วงกานต์ กรรมการ
(อาจารย์อรักษย์ ช่วงกานต์)

..... ดร. มงคล กรรมการ
(อาจารย์ ดร. ประแสง มงคลศิริ)

พิมพ์ต้นฉบับที่ด้วยอวิทยานิพนธ์ภายในกรอบสีเขียวนี้เพียงแผ่นเดียว

เยาวนุช สุจิตรธรรม : การตัดตะกอนพลัก โครงเมียมจากน้ำเสียฟอกหนังโดยการนำบัดด้วยด่าง^(PRECIPITATION OF CHROMIUM FROM TANNING WASTEWATER BY ALKALI TREATMENT) อ.ที่ปรึกษา : ศ.ดร. ธงชัย พรมสวัสดิ์, 139 หน้า ISBN 974-582-952-8

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาเพื่อหาสภาวะที่เหมาะสมและประสิทธิภาพในการตัดตะกอนพลัก โครงเมียมจากน้ำเสียฟอกหนังโดยใช้สารเคมีประเทดค่า 3 ชนิด คือ แมgnีเชี่ยมออกไซด์ ใช้เดี่ยมคาร์บอนเนต และปูนขาวซึ่งจะใช้ร่วมกันแมgnีเชี่ยมออกไซด์ และสารรวมตะกอน 3 ชนิด คือ โพลีเมอร์ประจุลบ บาก และไร้ประจุ ในการศึกษานี้ได้ใช้น้ำฟอกโครม 2 ชนิด คือ มีและไม่มีสารช่วยตึงโครงเมียม

พบว่าการตัดตะกอนพลัก โครงเมียมโดยใช้น้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตึงโครงเมียม ใช้สารตัดตะกอนพลักน้อยกว่า และไม่ต้องใช้สารรวมตะกอน เช่น แมgnีเชี่ยมออกไซด์ใช้ 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอมetrิก แมgnีเชี่ยมออกไซด์อุ่นใช้ 2 เท่า ใช้เดี่ยมคาร์บอนเนตใช้ 2 เท่า และแมgnีเชี่ยมออกไซด์ร่วมกับปูนขาวใช้อัตราส่วน 0.5 ต่อ 0.8 เท่า ส่วนน้ำเสียที่มีสารช่วยตึงโครงเมียม บริษัทสารตัดตะกอนพลักที่ใช้ คือ แมgnีเชี่ยมออกไซด์ใช้ 4 เท่าของค่าสตดอยซิโอมetrิก แมgnีเชี่ยมออกไซด์อุ่นใช้ 4 เท่า ใช้เดี่ยมคาร์บอนเนตใช้ 3 เท่า และแมgnีเชี่ยมออกไซด์ร่วมกับปูนขาวใช้อัตราส่วน 1 ต่อ 1 เท่า ดังนั้นค่าใช้จ่ายด้านสารเคมีจึงน้อยกว่าน้ำเสียที่มีสารช่วยตึงโครงเมียม

ประสิทธิภาพในการตัดตะกอนพลัก โครงเมียม หรืออีกนัยหนึ่งการกำจัด โครงเมียมจากน้ำเสียทั้ง 2 ชนิด โดยใช้สารตัดตะกอนพลักทั้ง 3 ชนิด มีประสิทธิภาพ ใกล้เคียงกัน คือ 98-100 เปอร์เซ็นต์ แต่บริษัทสารตัดตะกอนพลักไม่เท่ากัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ใช้เดี่ยมคาร์บอนเนต แมgnีเชี่ยมออกไซด์ร่วมกับปูนขาว และแมgnีเชี่ยมออกไซด์ พื้อเชื้อที่เหมาะสมในการทำปฏิริยาสำหรับน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตึงโครงเมียมของแมgnีเชี่ยมออกไซด์ แมgnีเชี่ยมออกไซด์อุ่น ใช้เดี่ยมคาร์บอนเนต และแมgnีเชี่ยมออกไซด์ร่วมกับปูนขาว คือ 8.4-8.5, 8.9, 8.2 และ 7.4-7.5 ตามลำดับ ส่วนน้ำเสียที่มีสารช่วยตึงโครงเมียม พื้อเชื้อที่เหมาะสมเท่ากับ 8.5, 8.6, 8.6 และ 7.8 ตามลำดับ และการใช้แมgnีเชี่ยมออกไซด์ร่วมกับปูนขาวจะเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุดประมาณ 55 บาทต่อลูกบาศก์เมตร

C417075 : MAJOR SANITARY ENGINEERING

KEY WORD: CHROMIUM / PRECIPITATION / TANNERY WASTEWATER / RECYCLE

YAOWANUD SUCHARITTHAM : PRECIPITATION OF CHROMIUM FROM TANNING
WASTEWATER BY ALKALI TREATMENT. THESIS ADVISOR : PROF. THONGCHAI
PANSWAD , Ph.D. 139 pp. ISBN 974-582-952-8

This research was to find optimum condition and efficiency of chromium precipitation from tanning wastewater by 3 alkalies and 3 flocculation agents. The 3 alkalies were MgO, Na₂CO₃ and Ca(OH)₂ + MgO, while the 3 flocculation agents were anionic, cationic and nonionic polymer. The experiments were carried out using 2 kinds of tanning wastewaters, ie. with and without chromium fixing additives.

It was found that the treatment of tanning wastewater without chromium fixing additive required 2x of MgO, heated MgO and Na₂CO₃, when x was the stoichiometric precipitation requirement. However, if MgO + Ca(OH)₂ were used, the ratio should be 0.5x and 0.8x. Whereas treatment of tanning wastewater with chromium fixing additive required 4x of MgO, 4x of heated MgO, 3x of Na₂CO₃ and 1x of MgO : 1x of Ca(OH)₂.

Furthermore, it was found that the efficiency of treatment using any alkalies were almost the same, with 98 to 100 percent of chromium removal. However, the amount of sludge volumes were different. The Na₂CO₃ gave the highest sludge volume while MgO provided the lowest sludge volume. The optimum pH for the reaction of MgO, heated MgO, Na₂CO₃ and MgO + Ca(OH)₂ with tanning wastewater without fixing additive were 8.4-8.6, 8.9, 8.2 and 7.4-7.5, respectively. While those with tanning wastewater with chromium fixing additive were 8.5, 8.6, 8.6 and 7.85, respectively. In conclusion, treatment of tanning wastewater using MgO + Ca(OH)₂ gave the lowest treatment cost of about 55 baht/cu.m. of wastewater.

ภาควิชา..... วิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
สาขาวิชา..... วิศวกรรมสุขาภิบาล
ปีการศึกษา..... 2535

ลายมือชื่อนิสิต..... ธนากร ลูจิวัฒน์
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... พล.
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม..... -

กิตติกรรมประกาศ

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ศ.ดร. ชังชัย พรพยายามสัสดี และอาจารย์ อรักษ์ ชวาลภาณุกุชช์ ที่ได้กรุณาแนะนำให้ค้าปรึกษาในการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคณาจารย์ทุกท่านในภาควิชาชีวศึกษา ล้วงแผลล้อมที่ให้ความเมตตาอนุเคราะห์ตลอดจนถ่ายทอดความรู้ทางด้านวิชาการต่างๆ และขอขอบพระคุณ Deutsche Gesellschaft fur Technische Zusammenarbeit (GTZ) GmbH ที่ให้ทุนอุดหนุนการวิจัย

ขอขอบพระคุณคุณ Bernhard Meyhofer และคุณบัญญัม ลี้ศรีวิไล จากกรมโรงงานอุตสาหกรรมที่ให้ค้าปรึกษาและข้อมูลบางส่วน รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของภาควิชาชีวศึกษาร่วมแผลล้อมทุกท่านที่ให้ความสำคัญในการทำวิจัยครั้งนี้

ท้ายสุดนี้ คณค่าความดีของวิทยานิพนธ์นี้ ขอขอบให้บิดา 罵ารดา ที่ได้กรุณาส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยมาตลอด

ศูนย์วิทยาศาสตร์
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๑
กิตติกรรมประกาศ	๙
สารบัญตาราง	๙
สารบัญรูป	๙
สารบัญภาพ	๙
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1 คำนำ	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	1
1.3 ขอบเขตของการวิจัย	2
2. การตรวจสอบเอกสาร	3
2.1 เคื่องของโครงเนื้อ	3
2.2 การพอกหนัง	5
2.3 ความเป็นพิษของโครงเนื้อ	11
2.4 กระบวนการนำกลับโครงเนื้อจากน้ำเสียด้วยสาหกรรมฟอกหนัง	14
2.5 แบบจำลองการนำโครงเนื้อกลับมาใช้ใหม่	19
3. วิธีการศึกษา	22
3.1 การวิเคราะห์ลักษณะสมบัติของน้ำเสียก่อนการทดสอบ	22
3.2 การเตรียมตัวอย่างน้ำ และสารเคมี	23
3.3 การทดสอบการทดสอบกลไกด้วยสารเคมี	24
3.4 การทดสอบการทดสอบกลไกโครงเนื้อโดยสารเคมีร่วมกับสารรวมตะกอน	26
3.5 เปรียบเทียบผลการทดสอบและการทดสอบกลไกโครงเนื้อ	27
4. ผลการศึกษาและวิจารณ์ผล	28

4.1	ลักษณะสมบัติของน้ำเสีย	28
4.2	การทดสอบหาเวลาที่เหมาะสมในการทดสอบข้า	31
4.3	การทดสอบการตอกตะกอนผลึกโคโรเนียมด้วยสารเคมี	31
4.4	วิจารณ์ผลการศึกษา	86
4.5	ลักษณะสมบัติของน้ำที่ผ่านการตอกตะกอนผลึกโคโรเนียมด้วยสารเคมี ต่างๆ	102
5.	สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ	105
5.1	สรุปผลการทดลอง	105
5.2	ข้อเสนอแนะในการท้าวจัยต่อไป	107
	เอกสารอ้างอิง	108
	ภาคผนวก ก	111
	ภาคผนวก ข	122
	ประวัติผู้วิจัย	139

ศูนย์วิทยาทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
2.1	สรุปปริมาณน้ำเสียและปริมาณผลสารเรidueต่อตันหนังคีบ	12
2.2	ลักษณะทางกายภาพและเคมีของน้ำเสียจากการฟอกโครม และน้ำเสียรวม จากโรงงานฟอกหนัง	13
2.3	การกำจัดโลหะหนักจากการทดสอบด้วยกระบวนการทำให้เป็นกรด.....	20
2.4	ปริมาณโครเมียมที่สกัดได้จากการทดสอบของโรงงานฟอกหนัง 3 แห่ง ...	21
4.1	ลักษณะสมบัติของน้ำฟอกโครมที่ไม่มีสารช่วยตรึงโครเมียม	29
4.2	ลักษณะสมบัติของน้ำฟอกโครมที่มีสารช่วยตรึงโครเมียม	30
4.3	ค่าใช้จ่ายของสารเคมีที่ใช้ในการทดสอบผลลัพธ์โครเมียมจากน้ำฟอกโครมที่ ไม่มีสารช่วยตรึงโครเมียม	87
4.4	ค่าใช้จ่ายของสารเคมีที่ใช้ในการทดสอบผลลัพธ์โครเมียมจากน้ำฟอกโครมที่ มีสารช่วยตรึงโครเมียม	89
4.5	ลักษณะสมบัติของน้ำที่ผ่านการทดสอบผลลัพธ์โครเมียมด้วยสารเคมีต่าง ๆ .	103

สารบัญ

รูปที่

หน้า

2.1	ความสามารถในการละลายของโคโรเนียมไฮดรอกไซด์ (Cr(OH)_3) หินอ่อนกับพีเอช	4
2.2	กรรมวิธีก่อนการฟอก การฟอกโคโรน และการย้อมสี	7
2.3	กรรมวิธีก่อนการฟอก การฟอกฝาด และการย้อมสี	10
3.1	แผนผังการศึกษาการทดสอบผลลัพธ์โคโรเนียมจากน้ำเสียโรงงานฟอกหนัง	23
4.1	พีเอชของน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมหลังจากเติมแมกนีเซียมออกไซด์ $1.5X$ เมื่อเวลาต่าง ๆ ($X = 3,180.72 \text{ มก./ล.}$)	32
4.2	พีเอชของน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมหลังจากเติมโซเดียมคาร์บอเนต $2.5X$ เมื่อเวลาต่าง ๆ ($X = 8,390.52 \text{ มก./ล.}$)	32
4.3	พีเอชของน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมหลังจากเติมแมกนีเซียมออกไซด์ $4X$ เมื่อเวลาต่าง ๆ ($X = 1,107.80 \text{ มก./ล.}$)	33
4.4	พีเอชของน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมหลังจากเติมโซเดียมคาร์บอเนต $3.8X$ เมื่อเวลาต่าง ๆ ($X = 2,922.30 \text{ มก./ล.}$)	33
4.5	พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลลัพธ์โคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	35
4.6	พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลลัพธ์โคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 2 เท่าของค่าสตดอยซ์โอนเมตريกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	37
4.7	พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลลัพธ์โคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 2 เท่าของค่าสตดอยซ์โอนเมตريกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุบวกที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	39

4.8 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกโคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอดเมตريกร่วมกับโพลีเมอร์ไว้ประจุที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	40
4.9 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกโคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์อ่อนที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	42
4.10 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกโคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ อ่อน 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอดเมตريกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	43
4.11 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกโคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ อ่อน 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอดเมตريกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุบวกที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	44
4.12 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกโคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์อ่อน 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอดเมตريกร่วมกับโพลีเมอร์ไว้ประจุที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	46
4.13 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกโคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 19 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคลาร์บอเนตที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	48
4.14 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกโคโรเนียมจากน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงโคโรเนียมเป็นเวลา 15 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคลาร์บอเนต 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอดเมตريกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	50

- 4.15 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกคราเมื่อมีน้ำ
น้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงคราเมื่อมีน้ำเป็นเวลา 15 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคาร์
บอเนต 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอด เมตริกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุบวกที่ความ
เข้มข้นต่าง ๆ 51
- 4.16 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกคราเมื่อมีน้ำ
น้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงคราเมื่อมีน้ำเป็นเวลา 15 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคาร์
บอเนต 2 เท่าของค่าสตดอยซิโอด เมตริกร่วมกับโพลีเมอร์ไรประจุที่ความ
เข้มข้นต่าง ๆ 52
- 4.17 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกคราเมื่อมีน้ำ
น้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงคราเมื่อมีน้ำเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียม
ออกไซด์ 0.5 เท่าของค่าสตดอยซิโอด เมตริกร่วมกับบุนชَاที่ความเข้มข้น
ต่าง ๆ 54
- 4.18 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกคราเมื่อมีน้ำ
น้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงคราเมื่อมีน้ำเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียม
ออกไซด์ 0.5 เท่ากับบุนชَا 0.8 เท่าของค่าสตดอยซิโอด เมตริกร่วมกับ^{กับ}
โพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ 56
- 4.19 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกคราเมื่อมีน้ำ
น้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงคราเมื่อมีน้ำเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียม
ออกไซด์ 0.5 เท่ากับบุนชَا 0.8 เท่าของค่าสตดอยซิโอด เมตริกร่วมกับ^{กับ}
โพลีเมอร์ประจุบวกที่ความเข้มข้นต่าง ๆ 58
- 4.20 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกคราเมื่อมีน้ำ
น้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตรึงคราเมื่อมีน้ำเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียม
ออกไซด์ 0.5 เท่ากับบุนชَا 0.8 เท่าของค่าสตดอยซิโอด เมตริกร่วมกับ^{กับ}
โพลีเมอร์ไรประจุที่ความเข้มข้นต่าง ๆ 59
- 4.21 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลึกคราเมื่อมีน้ำ
น้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงคราเมื่อมีน้ำเป็นเวลา 1 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียม
ออกไซด์ที่ความเข้มข้นต่าง ๆ 61

4.22 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 4 เท่าของค่าสตดอยซิโอดิเตริกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	63
4.23 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 4 เท่าของค่าสตดอยซิโอดิเตริกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุบวกที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	64
4.24 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 4 เท่าของค่าสตดอยซิโอดิเตริกร่วมกับโพลีเมอร์ไรประจุที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	66
4.25 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์อ่อน 4 เท่าของความเข้มข้นต่าง ๆ	67
4.26 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์อ่อน 4 เท่าร่วมกับโพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	69
4.27 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์อ่อน 4 เท่าของค่าสตดอยซิโอดิเตริกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุบวกที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	70
4.28 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 1 ชั่วโมง ด้วยแมกนีเซียมออกไซด์อ่อน 4 เท่าของค่าสตดอยซิโอดิเตริกร่วมกับโพลีเมอร์ไรประจุที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	71
4.29 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเนียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเนียมเป็นเวลา 17 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคลาร์บอเนตที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	73

รูปที่

หน้า

4.30 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเมียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเมียมเป็นเวลา 16 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคาร์บอเนต 3 เท่าของค่าสตออยซิโอด เมตริก ร่วมกับโพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	75
4.31 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเมียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเมียมเป็นเวลา 16 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคาร์บอเนต 3 เท่าของค่าสตออยซิโอด เมตริก ร่วมกับโพลีเมอร์ประจุบวกที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	76
4.32 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเมียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเมียมเป็นเวลา 16 ชั่วโมงด้วยโซเดียมคาร์บอเนต 3 เท่าของค่าสตออยซิโอด เมตริก ร่วมกับโพลีเมอร์ไร้ประจุที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	78
4.33 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเมียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเมียมเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 1 เท่าของค่าสตออยซิโอด เมตริกร่วมกับปูนขาวที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	80
4.34 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเมียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเมียมเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 1 เท่ากับปูนขาว 1 เท่าของค่าสตออยซิโอด เมตริกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุลบที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	82
4.35 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเมียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเมียมเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 1 เท่ากับปูนขาว 1 เท่าของค่าสตออยซิโอด เมตริกร่วมกับโพลีเมอร์ประจุบวกที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	83
4.36 พารามิเตอร์ต่าง ๆ ที่ตรวจวิเคราะห์หลังจากทดสอบผลิกโครเมียมจากน้ำเสียที่มีสารช่วยตรึงโครเมียมเป็นเวลา 3 ชั่วโมงด้วยแมกนีเซียมออกไซด์ 1 เท่ากับปูนขาว 1 เท่าของค่าสตออยซิโอด เมตริกร่วมกับโพลีเมอร์ไร้ประจุที่ความเข้มข้นต่าง ๆ	84

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
4.1 ปริมาตรสลัดจ์ที่ได้จากการทดสอบผลิกด้วยน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตัวเร่งโดยใช้แมกนีเซียมออกไซด์ความเข้มข้นต่าง ๆ หลังทึบไว้ 1 ชม.	36
4.2 ปริมาตรสลัดจ์ที่ได้จากการทดสอบผลิกด้วยน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตัวเร่งโดยใช้โซเดียมคาร์บอเนตความเข้มข้นต่าง ๆ หลังทึบไว้ 19 ชม.	47
4.3 ปริมาตรสลัดจ์ที่ได้จากการทดสอบผลิกด้วยน้ำเสียที่ไม่มีสารช่วยตัวเร่งโดยใช้แมกนีเซียมออกไซด์ 0.5 เท่าร่วมกับปูนขาวความเข้มข้นต่าง ๆ หลังทึบไว้ 3 ชม.	55
4.4 ปริมาตรสลัดจ์ที่ได้จากการทดสอบผลิกด้วยน้ำเสียที่มีสารช่วยตัวเร่งโดยใช้แมกนีเซียมออกไซด์ความเข้มข้นต่าง ๆ หลังทึบไว้ 1 ชม.	62
4.5 ปริมาตรสลัดจ์ที่ได้จากการทดสอบผลิกด้วยน้ำเสียที่มีสารช่วยตัวเร่งโดยใช้โซเดียมคาร์บอเนตความเข้มข้นต่าง ๆ หลังทึบไว้ 17 ชม.	74
4.6 ปริมาตรสลัดจ์ที่ได้จากการทดสอบผลิกด้วยน้ำเสียที่มีสารช่วยตัวเร่งโดยใช้แมกนีเซียมออกไซด์ 1 เท่าร่วมกับปูนขาวความเข้มข้นต่าง ๆ หลังทึบไว้ 3 ชม.	79